

Josef

Byl jednou jeden mladý muž jménem Josef. Ale ne, takhle začínají pohádky. A to, co budu vyprávět, je drama. Drama jednoho mladého života.

Ponecháme jméno Josef. Josef je mladý muž na pokraji svého dospělého života. Jednoho dne mu přijde z pošty povolávací rozkaz. Jde na vojnu, na frontu, do Reichu? Bohužel dostal pozvánku do Reichu. Je totálně nasazený. A je mu z toho nanic. Ale nejit by znamenalo koncentrák. Šance na přežití hovoří pro rajch. Sbalil se a odjede. On i jeho rodina doufají, že se vrátí.

V Německu ho nečeká nic příjemného. Josef je často hladový, je mu zima. A od nevidím do nevidím tvrdá práce v továrně. Jediné, co trochu zpříjemní jeho pobyt, jsou kamarádi. Kluci, které potkal stejný osud. Kluci, kteří nechodí na zábavy a na procházky s děvčaty, ale dřou v továrně a denně se bojí o holý život. Tady vzniká přátelství na celý život.

Naštěstí Josefovi osud dopřál příležitost. A on jí využil. Při návratu z továrny zjistili s kamarádem, že barák, ve kterém bydleli, hoří. Jak toho kluci využili? Jak nejlépe mohli. Na konci války už vládli chaos i v řadách okupantů. Jak zjistit, jestli kluci zahynuli v hořícím domě. Těžko. Mladíci na nic nečekali, popadli dvě kola, která se válela opodál, nasedli a jeli domů. Hladoví, vysílení, ale s nadějí, že to vše končí.

Po cestě trpěli zimou, hladem, z nouze vyhrabávali a jedli syrové brambory. Ale jeli domů. DOMŮ! Co to je trocha zimy a nepohodlí proti představě, že se shledají se svými blízkými.

Cestu zvládli, přijeli do rodné obce. Nikdo je nepoznával, jak byli hubení a špinaví. První slušná jídla, která dostali, zvrátili. Žaludek to prostě nezvládl a dlouho si zvykal, že dostává pravidelně najíst.

Pomaloučku se vracel do normálního života. Po válce se oženil. Oženil se s Marií, po svatbě Kolářovou. A začal naplno žít. Ale to už je zase jiný příběh.

